

РЕШЕНИЕ

№ 7667

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11295** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Г. М. К., с адрес: [населено място], [жк], бл. 225 вх. 3, ет. 1, ап. 4 срещу решение № 1040-21-671 от 14.11.2023 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № 214-00-4558-3 от 13.10.2023 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и с което му е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в разрез с материалноправните разпоредби на КСО, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона. Сочи се, че административният орган неправилно е тълкувал и приложил материалноправните разпоредби на КСО. Счита, че необосновано проверяващия контролен орган не бил взел предвид представената от осигурителя декларация с вх. № 4023-21-291 #2/19.06.2023 г., от която било видно, че поради допуснатата техническа грешка договорът е за контрол, а не за управление, като в действителност е осъществявал контролни функции, свързани с "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД, а на управленски функция спрямо дружеството. Сочи още, че е бил осигуряван за риска „Безработица” от месец април 2021 г. до месец март 2023 г. и има право на парично обезщетение за безработица. По изложените съображения отправеното до съда искане

за отмяна на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждания.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата по изложени в нея съображения.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира разноски по делото.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Лисва спор по фактите по делото, като от доказателства се установява, че със заявление, вх. № 214-00-4558 от 03.04.2023 г. Г. М. К. е сезирал административният орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица по реда и условията на чл. 54а от КСО, като към него е приложил Споразумение от 31.03.2023 г., с което се прекратява по взаимно съгласие договора му с "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД за управление.

Била извършена служебна информация в Информационната система на НОИ-Регистъра на осигурените лица /РОЛ/, като било установено, че за Г.К. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД, за периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2023 г. вкл. с код за вид осигурен „10” - Управител и контрол на търг. дружество. От страна на административният орган била извършена и справка в Търговския регистър /ТР/ към Агенция по вписванията /АВ/, от която било установено, че Г. М. К. не е вписан като управител на "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД. Във връзка с установените факти, е изискано от компетентен контролен орган при ТП на НОИ - С. град да извърши проверка на "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД. Проверката е приключила с издаване на Констативен протокол № КП-5-21-01380337/19.06.2023 г., като е установено, че в Регистъра на осигурените лица /РОЛ/ за Г. М. К. са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя за периода от м. 03.2021 г. до м. 03.2023 г. с код за вид осигурен „10” - Управител и контрол на търг. дружество. С Договор за управление № 2/01.03.2021 г., между „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД, представлявано от Ч. Л. С. е възложено на Г. М. К., а лицето е приело да бъде управител и да управлява и представлява „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД. Договорът е прекратен по взаимно съгласие със споразумение от 31.03.2023 г. Видно от представените от осигурителя „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД разплащателни фишове за периода от м. 03.2021 г. до м.03.2023 г. вкл. лицето фигурира с начислени и изплатени /по банков път/ възнаграждения, както са подадени данните по реда на чл.5, ал.4 от КСО. Съгласно представена от осигурителя декларация, Г. М. К. е следвало да бъде назначен с договор за контрол и да извършва контролни функции. Също така е декларирано, че поради допусната техническа грешка, на лицето е направен договор за управление и контрол, вместо договор за контрол. След установената грешка е подадена молба с вх. № 23060671/11.05.2023 г. до ИА „Главна инспекция по труда” относно допусната грешка на сключения договор за К., който е трябвало да бъде Договор за контрол. От представения отговор с изх. № 23049108/22.05.2023 г. на ИА „Главна инспекция по труда” е посочено, че Г. К. не е вписан като управител на „ЧАРИВА ФУУДС“ ЕООД и не е назначен по трудово правоотношение с дружеството, също така е посочено, че осигурителя не излага съображения, че за периода на действие на договора за управление на К., същия е изпълнявал задължения по трудово правоотношение с

дружеството.

С оглед на изложеното пенсионният оран е приел, че за да придобие качеството осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО по отношение на Г. М. К. е следва да бъде назначен по трудово правоотношение - да има сключен трудов договор, същия да е вписан в регистъра по заетостта, да има качеството на осигурено лице, съгласно § 1, т. 3 от ДР на КСО и да са изпълнени изискванията на чл. 54а от КСО, които условия за Г. М. К. не били изпълнени, доколкото липсвали данни лицето да е имало сключен трудов договор и да е осигурявано по него, като съгласно подадена информация от осигурителя, се установявало, че същото не е изпълнявал задължения по трудово правоотношение. За периода от месец 03.2021 г. до 03.2023 г. Г. М. К. не бил вписан като управител в ТР, от което следвало, че не е придобил осигурителните права на управител, съгласно разпоредбата чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. В резултат на заличените данни с код за вид осигурен-10 и подадени нови данни с код за вид осигурен -14, за 18-месечния период /от 30.09.2021 г. до 30.03.2023 г./, от който се определя правото на ПОБ на Г. М. К., към датата на прекратяване на правоотношението - 31.03.2023 г., същият не е осигурено лице за риска „безработица”, т.е. няма изискващите се 12 месеца, поради което не отговаря на изискванията, определени с разпоредбата на чл 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ. В тази връзка е издадено Разпореждане № 214-00-4558-3 от 13.10.2023 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 54а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, с което му е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/

Оспореното в настоящото производство разпореждане на длъжностното лице е било обжалвано от страна на Г. М. К. с жалба вх. № Жалба вх. № 1012-40-360 от 25.10.2023 г., постъпила чрез Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/ на Министерство на „Електронно управление”, въз основа на която е постановено Решение № 1040-21-671 от 14.11.2023 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което същата е отхвърлена като неоснователна и е потвърдено обжалваното разпореждане на ръководителя на по пенсионно осигуряване.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентни орган в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК и същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, при липса на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му. Освен това, оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и

съответства на целта на закона.

По отношение основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението с материалният закон съдът намира следното:

Спорът по делото е правен и е концентриран върху въпроса, дали жалбоподателят отговаря на изискванията на чл. 54а КСО и дали отговаря на условията за получаване на парично обезщетение за безработица.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава.

За да е налице право на парично обезщетение за безработица, следва кумулативно да са налице законоустановените предпоставки в чл. 54а, ал. 1 от КСО. По смисъла на тази разпоредба определящ за преценка на правото на парично обезщетение за безработица е моментът на прекратяване на осигуряването на лицето. Изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае периода след датата на прекратяването на правоотношението. Началната дата за отпускане на парично обезщетение за безработица е датата на последното прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 54а, ал. 4 от КСО.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са управителите на търговски дружества.

От представените по делото доказателства се установява, че за Г.К. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от "ЧАРИВА ФУУДС" ЕООД, за периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2023 г. вкл. с код за вид осигурен „10” - Управител и контрол на търг. Установено било също, че с Договор за управление № 2/01.03.2021 г., сключен между „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД, представлявано от Ч. Л. С. е било възложено на Г. М. К. да бъде управител и да управлява и представлява „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД, като договорът бил прекратен по взаимно съгласие със споразумение от 31.03.2023 г. От фактите по делото се установява и обстоятелството, че след извършена проверка в ИА „Главна инспекция по труда” за К. било посочено, че последният не е вписан като управител на „ЧАРИВА ФУУДС” ЕООД и не е назначен по трудово правоотношение с дружеството, също така осигурителя не е изложил съображения, че за периода на действие на договора за управление на К., същия не е изпълнявал задължения по трудово правоотношение с дружеството, което да обоснове приложението на разпоредбата на чл. 62, ал. 4 от КТ, регламентираща правната възможност за издаване на задължителни предписания от контролните органи на Инспекцията по труда при неспазване на установения срок за изпращане на уведомление за сключен трудов договор до НАП.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните

обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по [чл. 5, ал. 4, т. 1](#) и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно тази правна норма осигурителите са длъжни периодично да предоставят в НАП данни за осигурителен доход и осигурителен стаж на всяко лице поотделно.

Разпоредбата на чл. 4, ал.1, т. 7 от КСО определя, че управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на непсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по [глава девета от Търговския закон](#), техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон. Вписването на тези лица в ТР е уредено в ТЗ и в Закона за Търговския регистър.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/ предвижда, че решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в Търговския регистър /ТР/, като съгласно нормата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. Съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ неписаните, но подлежащи на вписване в ТР обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

В настоящия случай, с оглед на анализирания по-горе нормативна уредба, правилни и законосъобразни са изводите на пенсионния орган, че за да придобие качеството осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО е следвало в условията на кумулативност жалбоподателят да отговаря на следните изисквания 1./ да е назначен по трудово правоотношение съгласно сключен трудов договор, който да е вписан в регистъра по Заемността 2./ да има качеството на осигурено лице, съгласно § 1, т. 3 от ДР на КСО и 3./ да са изпълнени изискванията на чл. 54а от КСО.

От ангажираните по делото доказателства, не се установи нито една от посочените предпоставки. Липсват доказателства за назначаването на Г. М. К. по трудово правоотношение в „ЧАРИВА ФУУДС“ ЕООД. Не са ангажирани и доказателства, че последният е бил вписан в ТР към АВ, като управител на „ЧАРИВА ФУУДС“ ЕООД и същият е упражнявал функции по договор за управление и контрол на търговското дружество. Няма доказателства и, че е осигурено лице, съгласно §1, т. 3 от ДР на КСО. При това положение не са и налице предпоставките на чл. 54а от КСО за отпускане на обезщетение за безработица. Следва също така да се посочи, че дори и жалбоподателят да бе „осигурено лице“, с оглед датата на прекратяване на правоотношението - 31.03.2023 г. не е изпълнен фактическият състав на чл. 54а, ал. 1 от КСО, доколкото не е имал осигуряване във фонд Безработица за 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването, т.е към - 31.03.2023 г.

След като по отношение на К. е установено, че не е изпълнено условието за осигуряване във фонд "Безработица" на ДОО най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването, правилно и законосъобразно, действайки в условията на обвързана компетентност, административният орган е отказал отпускане на ПОБ.

В хода на съдебното производство не се ангажираха доказателства от жалбоподателя, които да опровергават констатациите на административния орган, поради което

обжалваното решение, с което е потвърдено разпореждане № 214-00-4558-3 от 13.10.2023 г. издадено от длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, следва да бъде потвърдено, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни, като издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. М. К., с адрес: [населено място], [жк], бл. 225 вх. 3, ет. 1, ап. 4 срещу решение № 1040-21-671 от 14.11.2023 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № 214-00-4558-3 от 13.10.2023 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, му е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/.

ОСЪЖДА Г. М. К., с адрес: [населено място], [жк], бл. 225 вх. 3, ет. 1, ап. 4 да заплати на ТП на НОИ – С.-град разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ